

Chambre des Représentants

Kamer der Volksvertegenwoordigers

10 MAI 1949.

PROPOSITION DE LOI

modifiant la législation sur la Sécurité Sociale.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

Quand les employeurs sont en retard de versement de leurs cotisations à l'Office National de Sécurité Sociale, cet office peut appliquer des majorations de cotisation de 10 et de 20 pour cent.

Ces pénalités civiles exagérées sont créées par l'article 12 nouveau de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 et l'article 9 de l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945.

Elles sont exorbitantes du droit commun; les arrêts qui les instituent ont dépassé le cadre des pouvoirs extraordinaires conférés au Gouvernement par les lois des 7 septembre 1939 et 14 décembre 1944. Il faut les ramener à un taux modéré, d'autant plus qu'elles s'ajoutent à un intérêt de retard et à des sanctions pénales et peuvent causer la ruine d'une entreprise. Notre proposition les réduit à un maximum de quatre pour-cent.

La remise pourra en être faite tant par le Juge que par l'administration quand il y a force majeure. Jusqu'ici l'Office prétend se réserver le monopole de la remise ou modération en vertu de l'article 9, § 1er, alinéa 4, nouveau, de l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945 (modification du 7 septembre 1946).

Notre proposition fixe d'autre part l'intérêt de retard au taux civil, afin de supprimer le pouvoir arbitraire de l'Administration.

**

10 MEI 1949.

WETSVOORSTEL

tot wijziging van de wetgeving
betreffende de Maatschappelijke Zekerheid.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Wanneer de werkgevers te laat zijn met de storting van hun bijdragen aan de Rijksdienst voor Maatschappelijke zekerheid, mag die dienst bijdrageverhogingen van 10 en 20 % toepassen.

Die overdreven burgerlijke straffen werden ingesteld bij artikel 12 (nieuw) der besluitwet van 28 December 1944 en bij artikel 9 van het besluit van de Regent van 16 Januari 1945.

Zij gaan het gemeen recht te buiten; de besluiten waarbij zij werden ingesteld zijn buiten het raam getreden van de buitengewone volmachten die door de wetten van 7 September 1939 en 14 December 1944 aan de Regering werden toegekend. Zij moeten tot op een gematigd bedrag worden teruggebracht, te meer daar zij gevoegd worden bij een verzuimsrente en bij strafsancties, en de ondergang van een onderneming kunnen teweegbrengen. In ons voorstel worden zij tot op een maximum van vier ten honderd teruggebracht.

Kwijtschelding er van kan worden gedaan zowel door de rechter als door het bestuur wanneer er heikracht bestaat. Tot dusver, matigt de Rijksdienst zich het monopolie aan van de kwijtschelding of de vermindering, krachtens artikel 9, § 1, vierde alinea (nieuw), van het besluit van de Regent van 16 Januari 1945 (wijziging van 7 September 1946).

Ons voorstel brengt, anderzijds, de verzuimsrente overeen met het burgerlijk bedrag, ten einde de willekeurige macht van het bestuur af te schaffen.

**

Se fondant sur l'article 9 de l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945 qui prescrit le versement à l'Office des Chèques Postaux, dont le siège est à Bruxelles, l'Office National de Sécurité Sociale assigne devant les Tribunaux de Bruxelles de nombreux redevables de province, leur créant des frais et déplacements indéfendables et encombrant les tribunaux de la capitale.

Notre proposition vise à réserver ces affaires aux Tribunaux du domicile de l'employeur, sauf convention contraire postérieure à la naissance du litige.

*
**

Certains jugements ont déclaré illégal l'article 2, alinéa 4 de l'arrêté-loi du 6 septembre 1946 qui attribue compétence au Juge de Paix quel que soit le montant de la demande. Ces jugements semblent avoir raison. Mais les litiges en question étant simples, il importe que la loi fasse désormais ce qu'un arrêté-loi n'avait pas le pouvoir de faire.

*
**

Enfin, les réductions de majorations prévues par la présente proposition doivent évidemment s'appliquer d'urgence à tous litiges non définitivement terminés par paiement. Nous souhaitons d'ailleurs que l'administration s'inspire de la présente proposition pour accorder spontanément de telles réductions dans toutes les affaires qu'elle poursuit.

De Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid steunt op artikel 9 van het besluit van de Regent van 16 Januari 1945, waarbij bepaald wordt, dat de bedragen gestort worden bij het Bestuur der Postchecks, dat gevestigd is te Brussel, om vele bijdrageplichtingen uit de provincie vóór de rechtbanken te Brussel te dagvaarden, wat hun niet te verantwoorden onkosten en verplaatsingen veroorzaakt en de rechtbanken van de hoofdstad met werk overlaadt.

Ons voorstel strekt er toe deze zaken aan de rechtbanken van de woonplaats van de werkgever voor te behouden, behoudens strijdige overeenkomst van latere datum dan het ontstaan van het geschil.

*
**

Sommige vonnissen hebben het artikel 2, alinea 4, der besluitwet van 6 September 1946 voor onwettelijk verklaard; dit artikel bepaalt, dat de vrederechter bevoegd is, welk ook het bedrag zij van de eis. Deze vonnissen schijnen gegrond. Daar bedoelde geschillen echter eenvoudig zijn, moet voortaan de wet doen wat een besluitwet niet mocht doen.

*
**

Ten slotte, moeten de door dit wetsvoorstel voorziene verminderingen van verhogingen natuurlijk ten spoedigste worden toegepast op alle geschillen die niet definitief door betaling zijn geregeld. Wij wensen trouwens, dat het bestuur zich zou laten leiden door dit wetsvoorstel om dergelijke verminderingen spontaan toe te kennen in al de zaken die het vervolgt.

E. CHARPENTIER.

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE PREMIER.

A l'article 12, § 1er, alinéa premier de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, modifié par l'article 2 de l'arrêté-loi du 6 septembre 1946, les mots « d'une majoration de cotisation et d'un intérêt de retard dont le montant et les conditions d'application sont fixés par arrêté-royal », sont remplacés par les mots : « d'une majoration de cotisation de quatre pour cent au maximum, et d'un intérêt de retard au taux civil, dont les montants peuvent être réduits, et les conditions d'application fixées, par arrêté royal ».

ART. 2.

Au même article, l'alinéa troisième est modifié comme suit :

WETSVOORSTEL

EERSTE ARTIKEL.

In artikel 12, § 1, alinea 1, der besluitwet van 28 December 1944, gewijzigd bij artikel 2 der besluitwet van 6 September 1946, worden de woorden « een bijdragevermeerdering en een interest van verwijl verschuldigd, waarvan het bedrag en de toepassingsvoorwaarden bij Koninklijk besluit vastgesteld worden » vervangen door de woorden : « een bijdragevermeerdering van maximum vier ten honderd en een verzuimsrente berekend zoals in burgerlijke zaken, waarvan de bedragen kunnen verminderd en de toepassingsvoorwaarden bij Koninklijk besluit vastgesteld worden ».

ART. 2.

In hetzelfde artikel wordt de derde alinea gewijzigd als volgt :

« Les contestations entre l'Office National de Sécurité Sociale et les employeurs assujettis sont de la compétence exclusive du domicile de l'employeur, sauf convention contraire postérieure à la naissance du litige. Le juge de paix statue en premier ressort quel que soit le montant de la demande, et en dernier ressort dans les limites de sa compétence générale. Les actions dont l'Office National de Sécurité Sociale dispose devant les juridictions civiles contre les employeurs assujettis, du chef de non-paiement de cotisations dans les délais requis, se prescrivent par trois ans. »

ART. 3.

A l'article 9 de l'arrêté du Régent du 16 janvier 1945, modifié par l'arrêté du 7 septembre 1946, et concernant le fonctionnement de l'Office National de Sécurité Sociale, les mots « 10 p. c. » et « 20 p. c. », sont remplacés respectivement par « 2 p. c. » et « 4 p. c. ». Ces montants pourront être modifiés par arrêté-royal dans les limites de l'article 1 de la présente loi.

L'alinéa 4 de l'article 9, § 1er du même arrêté, modifié par l'arrêté du 7 septembre 1946 est complété comme suit : « Remise de ces majorations et intérêts peut être accordée par les tribunaux. »

ART. 4.

La présente loi entrera en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur*; les articles 1 et 3 s'appliqueront rétroactivement à tous litiges non terminés par payement. Les condamnations passées en force de chose jugée seront revues à la demande d'une des parties, par les tribunaux qui les auront prononcées.

« De betwistingen tussen de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid en de aan deze besluitwet onderworpen werkgevers vallen uitsluitend binnen de bevoegdheid van de woonplaats van de werkgever, behoudens strijdige overeenkomst van latere datum dan het ontstaan van het geschil. De vrederechter doet uitspraak in eerste aanleg, welke ook het bedrag zij van de eis, en in laatste aanleg binnen de perken van zijn algemene bevoegdheid. De vorderingen waarover de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid voor de burgerlijke rechtbanken beschikt tegen de aan deze besluitwet onderworpen werkgevers, uit hoofde van niet-betaling der bijdragen binnen de voorgeschreven termijn, verjaren na drie jaar. »

ART. 3.

In artikel 9 van het besluit van de Regent van 16 Januari 1945, gewijzigd bij besluit van 7 September 1946, betreffende de werking van de Rijksdienst voor Maatschappelijke Zekerheid, worden de woorden « 10 t. h. » en « 20 t. h. » respectievelijk vervangen door « 2 t. h. » en « 4 t. h. ». Die bedragen kunnen bij Koninklijk besluit gewijzigd worden binnen de perken van het eerste artikel van deze wet.

Alinea 4 van artikel 9, § 1, van hetzelfde besluit, gewijzigd bij besluit van 7 September 1946, wordt aangevuld als volgt : « Door de rechtbanken kan kwijtschelding van die vermeerderingen en interesten worden verleend. »

ART. 4.

Deze wet treedt in werking de dag waarop zij in het *Staatsblad* is bekendgemaakt; de artikelen 1 en 3 zijn van toepassing met terugwerkende kracht op al de geschillen die niet eindigden met betaling. De in kracht van gewijsde getreden veroordelingen worden ten verzoeken van een der partijen herzien door de rechtbanken die ze hebben uitgesproken.

E. CHARPENTIER,
P. HUMBLET,
C. STRUYVELT.
J. OBLIN,
E. CHALLE,
E. WELTER.